

her i Tinget, og til nu, da det tegner til, at nærværende Lovforslag samler den overvejende Stemning. § 180 i Straffeloven afskaffes, Utugt bliver ikke længer strafbar. Jeg mener, at dette er et overordentligt Fremskridt. Dette at unddrage et aandeligt, sædeligt Omraade fra Straffelovgivning og Tvang, er et Fremskridt, og alene af den Grund har jeg fuldt ud kunnet slutte mig til Princippet i det forelagte Lovforslag. Der var mange andre Straffelovsparagraffer i samme Naboskab, som ganske sikkert burde falde, fordi de aldeles ikke længer stemme med den sædelige Bevidsthed i vor Tid, fordi de ere ganske forældede og meningsløse, er hel Række Paragraffer i 16de Kapitel, som et Nutidsmenneske kun kan læse med Undren, men som stadig bestaa paa Papiret, skønt de selvfølgelig hverken kunne overholdes eller blive overholdte. — Naar det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds mente, at vi vilde faa ret forfærdelige Tilstande, hvis dette Lovforslag blev gennemført, saa tror jeg, at han tager fejl. Naar han derfor er tilbøjelig til at se paa Lyssiderne ved den nuværende Politikontrol, saa tror jeg ogsaa, han tager fejl, thi det er jo kun et aldeles forbavsende ringe Antal, der ere undergivne denne Kontrol, det er 5—6—700 Piger i København, medens der udenfor findes 5—6—7,000. Dette Forhold maa man endelig ikke se bort fra, og derfor tror jeg ikke, at Gennemførelsen af dette Lovforslag vil have en saa overordentlig indgribende Betydning. Jeg venter mig selvfølgelig ikke, at der kommer ideale Tilstande, at Prostitutionen forsvinder, det er saa langt fra, men jeg venter mig heller ikke saa forfærdelige Tilstande, fordi der foregaar en stadig social Højnelse. Aarsagerne til Prostitutionen ere et socialt Onde, uheldige Samfundstilstande, og saa længe de blive ved, vil der være Prostitution. Saa længe der er Kvinder, som tvinges til at gaa arbejdsløse, vil der være Kilder aabne til Prostitution, men der foregaar heldigvis i vor Tid, medens vi sidde og diskutere dette Lovforslag, som efter Regeringens Stilling eller maaske rimeligvis ikke bliver gennemført, og drøfte dets Principper, ude omkring denne Sal et socialt Arbejde. Saaledes er der nu i den allersidste Tid foregaaet den Udvikling, at Tjenestepigerne organisere sig, og at Syerskerne danne deres Fagforening. Lad os være med til at støtte dette Arbejde for Tjenestetyendets Organisation og Syerskerne Fagforening. Komme vi saa vidt, at enhver hæderlig Kvinde kan tjene et an-

stændigt Udkomne, er en stor Kilde til Prostitutionen bleven tilstoppet, og takket være det sociale Organisationsarbejde, som baade de mandlige og kvindelige Arbejdere ere i Gang med, sker der en Højnen af Samfundet, som bevirker, at jeg med trøstigt Mod kan gaa med til at afskaffe den nuværende Politikontrol. Jeg tror ikke, at Forholdene ville blive saa slemme, som man fra visse Sider er tilbøjelig til at udmale det.

Imidlertid har jeg ikke kunnet gaa med til alle Lovforslagets Paragraffer. Jeg har næret Betænkelighed ved § 1, men er dog gaaet med til den, idet jeg ligesom det ærede Medlem, der nys talte, lægger Hovedvægten paa Ordet „utvetydig“. Det skal være en utvetydig Opfordring til Utugt, for at Politiet kan gribe ind; altsaa almindelige Tvetydigheder eller Kocketteri o. s. v. vil ikke kunne straffes. Hvis det var Tilfældet, vilde jeg have været meget betænkelig ved § 1, thi det var dog for galt, at en ung Mand og en Kvinde ikke kunde sidde paa en Kafé eller et offentligt Sted og blinke med Øjnene eller sligt, uden at en Politibetjent straks skulde have Myndighed til at styrte sig over hende og sige, at det var en Opfordring til Utugt; det vilde dog være for galt. Jeg lægger altsaa Vægt paa Ordet „utvetydig“ og har for saa vidt kunnet gaa med. § 1, saaledes som den nu lyder, siger jo ikke andet, end hvad f. Eks. den nuværende Politivedtægt for København siger. Jeg anerkender dette, at Gader og offentlige Steder bør holdes rene baade paa den ene og den anden Maade. Jeg anerkender dette Begreb: Gadens Velanstændighed; det bør hævdes baade paa den ene og den anden Maade. Jeg har kunnet gaa med til det, skønt jeg ganske vist ser, at et inhumant Politi maaske vil kunne misbruge § 1, men jeg haaber, som sagt, at Ordet „utvetydig“ skulde forhindre dette. Men § 2 har jeg paa ingen Maade kunnet gaa med til; jeg behøver ikke at kritisere den i Enkelthederne eller omtale det Betleri og Løsgænger i Loven, som den henviser til; det er allerede gjort saa udmærket af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner). Denne Lov af 1860 om Straffen for Løsgænger og Betleri er efter min Mening en af de uhyggeligste, uappetitligste og mest hykleriske Love, vi have her i Landet, og det vil ikke sige saa lidt, vi have mange af den Slags. En Lov, der straffer Arbejdsløshed uden at anvise noget som helst Middel til at hæve Arbejdsløsheden, det er